

Із праць Свенціцького, що повстали під ту пору, друком появили ся тільки переклади: „Вікна на першій поверсі“, „Циган“ і „Гамлета“ і перерібки: „Гаврило Бамбула“ і „Галя“. Все останнє лишилось в рукописи. „Цигани“<sup>1)</sup> — се прозовий переклад віршованого оригіналу сентиментальної драми Осипа Корженівського, переклад доволі вірний, засадничо держаний в дусі народньої мови зі значною одначе примішкою разячих польонізмів<sup>2)</sup>. На українській сцені не робили вони вражіння й не подобали ся по причині свого сентименталізму<sup>3)</sup>.

„Гамлетом“<sup>4)</sup> зробив Свенціцький початок „до толкова- ния большихъ искусственныхъ драматовъ“<sup>5)</sup>. Се перший, що правда неповний (друком вийшов тільки перший акт) переклад Шекспірової трагедії на нашу мову. Як такий мусить він грішити деякою тяжкістю стилю і менше вдатним добром слів і зворотів в роді „вонтилю“, „пестенство“, „чистість ёго захо- тіній“, „хутний“ (chętny). Такі слова і звороти наводять дра Франка<sup>6)</sup> на думку, що Свенціцький dokonував свого перекладу із польського видання<sup>7)</sup>. В передмові заявляє Свенціцький, що бачить недостаточність своєї праці. Наміряв спершу перекладати прозою, бо хотів вірно віддати думку оригіналу і що йно пі- знійше змінив форму готового вже перекладу на віршовану, на вірш непоетичний, за то найбільше зближений до оригіналу<sup>8)</sup>. До сього кроку склонили його рада деяких письменників. Др. Франко жалув, що Свенціцький не видав перекладу прозою, „бо вірш П. Свого в тім перекладі справді такий непоетичний, що проза була-б ліпша: нема в тім віршу ані ритму, ані поезії; П. Свій по просту лічить сляби тай то не все“<sup>9)</sup>.

1) Цигани. Драма въ 5 діяхъ Осипа Корженівського. З польского переложивъ Д. Лозовський, Львів 1864.

2) В роді: „шалний“ (в оригіналі: szalony), „волочага: włóczęga), „утулить“ (utulić), „хит“ (chęć), „латво“ (łatwo), „цапнути“ (capnąć), „грозовий“ (groźny), „учта“ (uczta), „злосник“ (złośnik), „праві“ (prawie) і ин.

3) Слово, 1866, ч. 25.

4) Гамлетъ — Принцъ данський. „Нива“ 1865, чч. 3—5; 7—9.

5) Слово 1865, ч. 16.

6) Порів. його передмову до перекладу Кулішевого „Гамлета“. — Уілліям Шекспір. Гамлет принц данський, переклад П. А. Куліша, вида- ний з передмовою і поясненнями Дра Ів. Франка. У. Р. В. С. ст. XIX.

7) Франко доходить до такого висновку на основі таких языкових слідів як: „апелъ“, „Норвегчик“, „збадана“, „на вижніні своєї потугі“ й на основі польської ритміки в перекладі Свого.

8) Нива, 1865, ч. 5. 9) Шекспір — Гамлет, ст. XVIII.